

РЕШЕНИЕ

№ 2202

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 21.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Елица Тодорова, като разгледа дело номер **11634** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на В. П. В., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез процесуален представител- адв. Е. И., срещу Заповед № 573з – 6014/30.10.2020 г., издадена от началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-С., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 /шест/ месеца.

В жалбата са развити доводи за нищожност и незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради липса на компетентност на дисциплинарно-наказващия орган, неспазване на установената форма, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона- чл. 146, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 5 от АПК. Тяхното осъществяване е аргументирано с твърдения, че началникът сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР С. няма процесуална легитимация да наложи дисциплинарното наказание, тъй като проверката е започната и преминала под контрола на директора на ОД на МВР. На второ място, се излагат съображения, че в заповедта липсва посочване на доказателствата за извършеното нарушение, както и при какви обстоятелства е било извършено. Не били представени и доказателства, които подкрепят направения извод за виновност на жалбоподателя. На трето място, се твърди, че дисциплинарнонаказващият орган е взел своето решение, без да анализира каквито и

да било факти и обстоятелства, което е довело до непълнота и неправилна оценка на събраните доказателства. На четвърто място, се посочва, че наказанието е несъразмерно и несъответства на твърдяното дисциплинарно нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. И., който поддържа жалбата на заявените основания. Сочи още, че не е установен авторът на изпратеното съобщение, след като било установено със съдебно-техническата експертиза (СТЕ), че текстът може да бъде изготвен от няколко устройства.

Ответникът – началник сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР С., не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят В. П. В., се е запознал с длъжностната характеристика за заеманата от него длъжност, а именно „младши автоконтрольор I степен, структурно звено КПДГПА на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР-С. рег. № 3286р-16217/25.04.2016 г. ,утвърдена със Заповед рег. 3286з-1375/25.04.2016 г., видно от протокол за запознаване с длъжностна характеристика рег. № 517р-18176/04.11.2016 г. (л. 95 по делото).

Между страните е безспорно от фактическа страна, че по силата на Заповед за назначаване № 517з-3040/19.10.2016 г. жалбоподателят е в служебно правоотношение с ОДМВР-С..

По повод Писмо с рег. № 7855р-7095/2020 г., получено в ОДМВР-С., по описа на Дирекция „Вътрешна сигурност“ във връзка с проверка по Сигнал рег. №9580р-862/2020 г. относно дисциплинарно нарушение на жалбоподателя В., е разпоредено извършване на дисциплинарна проверка със Заповед № 517з-4356/19.08.2020 г. на Директора на ОДМВР-С.. Назначена е нарочна комисия и е определен 30-дневен срок за приключване на проверката. Видно от заявление на жалбоподателя от 28.08.2020 г., той се е запознал със Заповед № 517з-4356/19.08.2020 г. на Директора на ОДМВР-С. (л. 50 по делото)

Комисията е изготвила Справка рег. № 517р-18136/16.09.2020 г., представена на дисциплинарно наказващия орган /ДНО/ на 16.09.2020 г., в която са обективирани резултатите от проверката и е направено предложение на В. да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца, на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 във вр. чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР. Комисията е установила, че В. В. на 05.06.2015 г. се е запознал с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, утвърден със Заповед № 8121з-348 от 25 юли 2014 г. на министъра на вътрешните работи, видно от Протокол №Я27375/22.06.2015 г. (л. 38-39 по делото).

В съотв със справката за награди и наложени дисциплинарни наказания, мл. инсп. В. В. към онзи момент е нямал наложени дисциплинарни наказания и не е във срока на изтърпяване на такива (л. 40 по делото).

След преглед и анализ на постъпилото писмо от Д „ВС“ – МВР и разпечатки приложени към него се е установило, че на дата 01.02.2020 г. в 9:23 ч. В. П. В. е публикувал във „В.“ група текста „...Добро утро колеги от ПП1-8. Днес от 9.30 ч до 12.00 ще снимаме на 7 км, Посока К. ограничение 50/61...“ (л. 24 по делото). Видно от приложена справка на 01.02.2020 г. В. П. В. е бил дневна смяна на главен път I- 8, като

е приложено копие на месечен график (л. 61-62 по делото).

След извършена проверка в нормативната уредба, която определя реда и условията за използване на автоматизирани технически средства, е установено, че след изменение на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, местоположенията за контрол не се публикуват (л. 53 по делото).

На 28.08.2020 г. В. В. е депозирал Заявление с вх. № 517000-11602/20 г. по описа на ОДМВР-С. за ползване на адвокатска защита от адвокат Е. И. И. от САК и Заявление с вх. № 517000-11603/20 г. по описа на ОДМВР-С. за предоставяне на незаварени копия на заповедта за образуване на дисциплинарната проверка, предложение или друг инициращ образуването на дисциплинарната проверка документ, копие на събраните до момента материали по преписката.

На 01.09.2020 г. в присъствието и със съгласието на В. П. В., адвокат Е. И. И. след предоставяне на пълномощно и договор за правна защита с № 807539 се е запознал със Заповед № 517з-4356/20 г. на Директор ОДМВР-С. и всички материали към нея, за което бе съставен протокол. В негово присъствие бе снето писмено Сведение с вх. № 51700-11712/20 г. по описа на ОДМВР-С. от В. в което посочва, че ще се възползва от правата си да даде писмени обяснения и да прави искания, бележки и възражения, след запознаване с материалите събрани по дисциплинарното производство и след конкретизиране на дисциплинарните обвинения за допуснати от него нарушения, като му бъдат издадени незаварени копия от всички материали след изготвяне на справката.

Комисията е направила извод, че е установено нарушение на т. 71 от Заповед № 8121з-348/25.07.2014 г. на министъра на вътрешните работи относно Утвърждаване на „Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, за това, че В. П. В. на дата 01.02.2020 г. след като е бил назначен на работа като ПП I-8, във „В.“ е публикувал местоположението на „Автоматизирано техническо средство или система“ (АТСС) за контрол на правилата за движение по пътищата (TRF) в нарушение на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., като са налице данни за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, вр. чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР.

Жалбоподателят е запознат на 29.09.2020 г. със Справка рег. № 517р-18136/16.09.2020 г. и с правото си в 24 ч. срок да даде допълнителни обяснения или възражения по справката.

С Покана рег. № 6052/27.10.2020 г., на основание чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, на В. В. се указва да се яви за изслушване, преди налагане на дисциплинарно наказание от дисциплинарнонаказващия орган. Поканата е връчена на В. на 28.10.2020 г. Изслушването се е провело на 30.10.2020 г., като са представени възражения в Протокол с рег. № 517р-21281/30.10.2020 г. (л. 77-79 по делото)

Въз основа на гореизложеното е издадена оспорената пред съда заповед, с която на В. П. В. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, на основание чл. 194, ал. 2, т. 4, чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 200, ал. 1, т. 12 и чл. 204, т. 4 от ЗМВР.

От приетото по делото заключение на вещото лице по допуснатата и извършена в съдебното производство СТЕ се установява, че клониране на устройството е възможно, но за да се ползва клонираното устройство, са необходими клонирана СИМ

карта, както и други действия, свързани с трудност и сложност. Индивидуалният номер на акаунта във В. се явява телефонният номер на основното устройство, от което се ползва платформата. Съобщението на л. 24 по делото: „Добро утро колеги от ПП1-8. Днес от 9.30 до 12.00 ще снимаме на 7 км по посока К. ограничение 50/61“, е изпратено от акаунт с телефонен номер +359 888 526 916 на дата 01.02.2020 година в 09.23.17 - 2:00. На първия ред на същия лист е отпечатана справка, вероятно от билинг системата на оператора А1, в която е видно, че мобилен номер 0888 526 916 е регистриран на В. П. В. с ЕГН [ЕГН] – С. 207 1582 ОДМВР-С.. Видно от приложено писмо на Дирекция „Вътрешна сигурност“, във връзка с извършвана проверка, техническо лице от Научноизследователския институт по криминалистика – МВР са свалили съобщенията на всички до един от телефоните в процесната В. група, тъй като поради спецификата на работа, съобщенията и техните акаунти са видими за всички участници в тази група.

При така установените факти, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице /чл.147, ал.1 АПК/, в преклузивния 14-дневен срок- Заповед № 517з-6014/30.10.2020 г., е връчена лично на жалбоподателя срещу подпис на 05.11.2020 г., а жалбата е депозирана на 16.11.2020 г. чрез ДНО до Административен съд София-град. Предвид изложеното, съдът приема, че жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Издателят на заповедта – началникът сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-С., съгласно Заповед № 8121к-331/24.01.2018 г. (л. 80 по делото), е оправомощен да налага дисциплинарни наказания съобразно чл. 204, т. 4 от ЗМВР. Заема ръководна длъжност, видно от таблицата към Класификатора на длъжностите в МВР (утвърден със Заповед № 8121з-140/24.01.2017г. на министъра на вътрешните работи) и съгласно чл. 204, т. 4 от ЗМВР има правомощие да налага дисциплинарните наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3 от същия закон. Процесното дисциплинарно наказание „порицание“ е предвидено в чл. 197, ал. 1, т. 3 ЗМВР.

Спазени са изискванията на чл. 205, ал. 2 ЗМВР (редакция Д.в. бр. 53/2014 г.), чл. 10 и чл. 16 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (Инструкция № 8121з-470 от 27.04.2015 г.). Проверката е приключила с изготвянето на писмена Справка рег. № 517р-18136/16.09.2020 г. съгласно чл. 18 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. (ред. Д.в. бр. 34/2015 г.). Нарушението следва да се счита за открито на 16.09.2020 г. с полагане на резолюция върху Справка рег. № 517р-18136/16.09.2020 г. на директора на ОДМВР-С. по смисъла на чл. 196, ал. 1, и ал. 2, вр. чл. 195, ал. 1 ЗМВР. Наказанието е наложено на 30.10.2020 г., с което двумесечният срок по чл. 195, ал. 1 ЗМВР е спазен.

Съгласно трайната практика на ВАС и в съотв. с Разпореждане на министъра на вътрешните работи с рег. № 8121р-25499/14.12.2018 г., нормите на чл. 205, ал. 2 от ЗМВР и чл. 16 от Инструкция № 8121з-470/27.04.2015 г. изискват проверката за изясняване на данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарно нарушение да бъде разпоредена от дисциплинарнонаказващият орган, който впоследствие, при наличие на основания ще наложи дисциплинарно наказание. Провеждането на проверка по чл. 205, ал. 2 ЗМВР има за цел установяване на

извършителя и дисциплинарното нарушение и в случая същата е постигната. След като в хода на дисциплинарната процедура е установено, че не се касае за тежко нарушение, което се санкционира с дисциплинарно наказание "уволнение", дисциплинарното производство законосъобразно е продължило и приключило по общите правила за провеждане на същото, регламентирани в Закона за Министерството на вътрешните работи и Инstrukция № 8121з-470 от 27.04.2015 г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания (...) в МВР. В тази хипотеза не е необходимо провеждане на ново (самостоятелно) дисциплинарно производство от друг компетентен орган, т.к. както на директора на ОДМВР-С., така и Началник сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-С., разполагат с компетентност за наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 - 3, съгласно чл. 204, т. 3 и 4 ЗМВР. В закона няма изискване, чието нарушение съответно да води до опорочаване на дисциплинарната процедура, дисциплинарната заповед да бъде издадена от същия орган, който е назначил проверката по чл. 205, ал. 2 ЗМВР. На следващо място, предвид йерархията и субординацията в ЗМВР и отсъствие на нормативно ограничение горестоящият административен орган, който разполага с дисциплинарна власт, разполага и правомощието на възложи изпълнението на направеното предложение за дисциплинарно наказание на следващия компетентен орган. /В този смисъл Решение № 285 от 09.01.2020 г. по адм. д. № 7407/2018 г., V отд. на ВАС и Решение № 5873 от 08.05.2018 г. по адм. д. № 4045/2017 г., V отд. на ВАС. / В случая, в Справка рег. № 517р-18136/16.09.2020 г. комисията е предложила на директора на ОДМВР-С. по дисциплинарното нарушение да бъде взето отношение от служител с компетентност по чл. 204, т. 4 ЗМВР и оспорената заповед е издадена от началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР С. (л. 21 по делото, т. 4 от Предложението на комисията). След получаване на материалите от дисциплинарното разследване, ДНО следва да предприеме действията по чл. 206, ал. 1-4 ЗМВР (чл. 23 от Инstrukция № 8121з-470 от 27 април 2015 г.), което в случая е сторено от началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР С., като орган по чл. 204, т. 4 ЗМВР. Ето защо изпращането на дисциплинарната преписка от директора на ОДМВР-С. на началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-С. за приключване на дисциплинарното производство с налагане на дисциплинарно наказание по чл. 197, ал. 1, т. 2 ЗМВР, обратно на доводите на защитата на жалбоподателя, не обуславя извод за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съставляващи основание по чл. 146, т. 1 и т. 3 АПК за отмяна на оспорената заповед.

На следващо място, в хода на проведеното дисциплинарно производство е спазено и правилото на чл. 18 от Инstrukцията. Служителят се е запознал с изготвената писмена справка, с която са установени обстоятелствата, въз основа на които е ангажирана дисциплинарната му отговорност. Релевантните за дисциплинарната му отговорност факти правилно са квалифицирани като нарушение на чл. 200, ал. 1, т. 12 ЗМВР, изразяващо се в превишаване на правомощия по начина, описан в оспорената заповед. По тях служителя е имал възможността да представи писмени обяснения и да бъде изслушан. На 30.10.2020 г. е съставен Протокол рег. № 517р-21281/30.10.2020 г. за изслушването на служителя. Следователно не е допуснато нарушение на процедурата, предвидена в Инstrukция № 8121з-470 от 27.04.2015 г. на МВР. Съгласно разпоредбата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, дисциплинарнонаказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или

да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. С правилото на чл. 206, ал. 1 ЗМВР се гарантира правото на защита на привлеченото в дисциплинарното производство лице. Законосъобразното му прилагане означава да се даде възможност на служителя да представи позицията си по вмененото му дисциплинарно нарушение преди налагане на дисциплинарното наказание. За да реализира в пълен обем правото си на защита, привлеченото лице следва да има възможност да се запознае с фактическите и правни установявания, въз основа на които се ангажира дисциплинарната му отговорност и даде писмени или устни обяснения по тях пред дисциплинаронаказващия орган. В обсъждания случай, служителят е запознат с всички актове по дисциплинарната процедура - заповед за извършване на проверка, докладна записка (справка за резултатите) и заповед за налагане на дисциплинарното наказание видно от доказателствата по делото.

Като е взел предвид вида на деянието и е съобразил разпоредбата на чл. 200, ал. 1, т. 12 ЗМВР, дисциплинарно наказващият орган е приел предложението на комисията за налагане на дисциплинарното наказание "порицание". При определяне на крайния размер на дисциплинарното наказание дисциплинаронаказващият орган е изпълнил задълженията си по чл. 206, ал. 2 и ал. 4 ЗМВР, като е съобразил обстоятелствата по ал. 2 и е оценил всички събрани доказателства съгласно изискването на ал. 4 на чл. 206 ЗМВР. Видът и размерът на дисциплинарното наказание са определени така, че обемът, в който е реализирана дисциплинарната отговорност на служителя да съответства на извършеното от него нарушение. С оглед на всички изискуеми от закона обстоятелства е наложен минимумът на предвиденото в нормата на чл. 200, ал. 1, т. 12 вр. ал. 2 ЗМВР наказание. Неизпълнението на задължението по т. 71 от Заповед № 81213-348/25.07.2014 г. на министъра на вътрешните работи (с която жалбоподателя е запознат), относно Утвърждаване на „Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР“ представлява неизпълнение на законовите и вътрешнослужебни актове, което поведение на жалбоподателя правилно е квалифицирано като дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР. Дисциплинарното производство е строго формално, като за всяко конкретно дисциплинарно нарушение е предвидено съответно дисциплинарно наказание. За този вид нарушения съгласно чл. 200, ал. 1, т. 12 ЗМВР се налага дисциплинарно наказание "порицание", като е дадена възможност на ДНО да определи срока на наказанието с оглед тежестта на извършеното деяние и други относими обстоятелства. ДНО е обсъдил съответствието на заповедта с критериите по чл. 206, ал. 2 ЗМВР и мотивирано е заключил, че дисциплинарното наказание е съобразено със същите, като на служителя е наложено за минималния срок, предвиден в закона - шест месеца.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за декларативно изброяване в атакуваната заповед на елементите, посочени в разпоредбата на чл. 206, ал. 2 ЗМВР. Същите са били взети предвид и оценени от административнонаказващия орган, като анализът им е отразен в крайната преценка на началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-С., на база събраните доказателства за ангажиране дисциплинарната отговорност на служителя, с налагане на конкретното определеното по вид и размер

дисциплинарно наказание. Наложеното наказание, предвид данните от извършения анализ, се явява съразмерно с оглед поведението на жалбоподателя, тежестта на нарушението и свързаните с него последици, отнасящи се до коректното и правомерно изпълнение на служебните задължения в МВР.

С оглед пълнота на изложението и във връзка с наведените в жалбата твърдения за немотивираност на административния акт, следва да се отбележи, че съгласно задължителната съдебна практика-Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ВС, ППВС № 4/1976 г., ТР № 4/2004 г. на ОС на ВАС и ТР № 1/2006 на ВАС по въпроса за мотивирането на административните актове- не е налице основание за отмяна, когато мотивите не са изложени в самия завършващ административното (дисциплинарното) производство акт, а в друг, отделен документ по преписката, подготвяща издаването на акта. В дисциплинарите производства по ЗМВР функцията на такъв подготвителен документ притежават изготвяните от разследващите органи/проверяващи комисии обобщени справки/справки и становища. В случаите когато дисциплинарно- наказващият орган не е изложил мотиви в заповедта по чл. 210, ал. 1 ЗМВР, тя се счита за мотивирана, ако такива се съдържат в горепосочените документи, към които заповедта за налагане на дисциплинарното наказание следва изрично да препраща.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че наложеното му дисциплинарно наказание е несъразмерно тежко. Съгласно чл. 200, ал. 1, т. 12 ЗМВР, за неизпълнение на служебни задължения по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР се следва дисциплинарно наказание "порицание".

Предвид гореизложеното съдът намира, че В. В. е осъществил състава на вмененото му нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4, чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР. Наложеното дисциплинарно наказание се обосновава с обстоятелството, че същият не е изпълнил задължение, вменено му от ЗМВР. Ответникът е изложил ясни мотиви за решението си да приеме неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР и в тази връзка дисциплинарното обвинение е доказано по несъмнен начин, респективно същите се потвърждават и от заключението на вещото лице в съдебното порицание. Жалбоподателят в нито един момент на административното или съдебното производство не е твърдял, че СИМ картата му е била клонирана, че устройството му е било изгубено или откраднато или че е имало период през който не е имал фактическа власт върху него по друга причина. Установено е и по делото, че мобилен номер 0888 526 916 е регистриран на В. П. В. с ЕГН [ЕГН] – С. 207 1582 ОДМВР-С., а именно чрез него е изпратено прозесното съобщение във „В.“ група. Видно от приложено писмо на Дирекция „Вътрешна сигурност“, във връзка с извършвана проверка, техническо лице от Научноизследователския институт по криминалистика – МВР е свалило съобщенията на всички до един от телефоните в процесната В. група, което се явява правомерно събиране на доказателства. Събраните доказателства са достатъчни за обуславянето на ясен и недвусмислен извод, че жалбоподателят е авторът на изпратеното съобщение.

По изложените съображения съдът намери, че оспорената заповед е

законосъобразна, а оспорването ѝ- неоснователно.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като с молбата от 01.11.21 година е поискано възстановяването на заплатения депозит за вознаграждение за вещо лице.По тези съображения на ответника се присъждат разноски в размер на 400 лева-заплатено вознаграждение за вещо лице.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, 23-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. П. В., ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез процесуалния му представител- адв. Е. И. срещу Заповед № 573з – 6014/30.10.2020 г., издадена от началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР С..

ОСЪЖДА В. П. В. с ЕГН [ЕГН] да заплати на ОД на МВР- С. сумата от 400 /четиристотин/ лева, разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване /чл.211 ЗМВР/.

СЪДИЯ: